

Čistička je využívána ani ne na polovinu možného výkonu

SEDLČANY V tomto rozhovoru starosta města Ivan Janeček doplnil odpověď na otázku ohledně čistírny odpadních vod, na kterou za něj v minulém rozhovoru odpovídal Stanislav Dvořák. Proto je tato otázka v rozhovoru stejná. Dále jsme se věnovali plánova-

né rekonstrukci polikliniky a změnám v místní politice.

Čistírna odpadních vod (ČOV) v Sedlčanech byla do trvalého provozu uvedena v roce 1996, v roce 2003 prošla rekonstrukcí a intenzifikací technologií. To už je ale 21 let. Jaký je aktuální

stav ČOV? Na ČOV určitě nejsou napojené jen Sedlčany, je kapacita ČOV dostačující? Plánuje město modernizaci ČOV?

Tato ČOV má takzvaný ekvivalent obyvatel stanoven na hodnotu 23 000. Ekvivalentní obyvatel nebo

Pokračování na straně 2

Ředitelka MŠ Sedlčany Milena Říčařová po dvaadvaceti letech ve funkci odchází na zasloužený odpočinek

SEDLČANY Mateřská škola Sedlčany vznikla jako samostatný právní subjekt od 1. ledna roku 2003, kdy v rámci druhé etapy reformy veřejné správy došlo ke změně právního postavení škol a školských zařízení z organizačních složek města na příspěvkové organizace.

Zřizovatelem Mateřské školy Sedlčany je město Sedlčany. Od 1. ledna roku 2003 došlo ke sloučení třech stávajících mateřských škol MŠ Šafaříkova, MŠ Na Severním sídlišti a MŠ Sokolovská. Po celou tuto dobu až do současnosti je ředitelkou MŠ

Pokračování na straně 3

Nově instalovaná naučná tabule připomíná Křepenice za 2. světové války

KŘEPENICE Nápisem „Lidé bděte!“ hovoří k přítomnosti kamenný pomník nad Křepenicemi, kde se roku 1945 nacházel koncentrační tábor. Obec nyní k pomníku přidala naučnou tabuli informující o tom, co se zde za 2. světové války dělo.

S myšlenkou doplnit pietní místo o tyto informace oslovil křepenický starosta Jaroslav First sedlčanského historika Tomáše Zouzala. Ten doplnil starší výzkum novým studiem

materiálů v příbramském archivu, v Archivu bezpečnostních složek, Archivu Akademie věd a na dalších místech. Získané informace sepsal, připravil obrazové přílohy a ve spolupráci s grafikem tabuli sestavil, takže obec obdržela hotovou desku, kterou instalovala do již stávajícího rámu u pomníku.

„Roku 1943 zasáhla Křepenice událost, kterou zdejší obyvatelé již delší dobu očekávali,“ říká o historii

Pokračování na straně 2

Krásná Hora opravuje kapličky na svém území

KRÁSNÁ HORA NAD VLTAVOU V polovině září byla opravena kaplička v Hostovnici, nyní už je hotová také kaplička ve Smrči. „Během března a dubna bylo provedeno poptávkové řízení a osloveny tři fir-

my, poslední dubna byla podepsána smlouva o díle,“ říká krásnohorská místostarostka Jana Mašková. Koncem července byly oba objekty předány stavební firmě.

Opravy byly financová-

ny z dotace z Ministerstva zemědělství z programu Údržba a obnova kulturních a venkovských prvků. Celková cena nakonec překročila půl milionu korun. „Během rekonstrukce došlo

Pokračování na straně 3

Není těžké se rozdělit s druhým o to, co nechceme. Zasloužnější je, když se rozdělíme o něco, co máme rádi, řekl před uvítáním svatého Martina farář Lukáš Okurka

SEDLČANY Každoročně se na náměstí T. G. Masaryka koná pokus o rekord v počtu lidí na jednom místě, kteří projdou branou s některým z předmětů,

souvisejícím s Vánocemi. V pondělí 11. listopadu tyto rekordní dny dostaly smělou konkurenci, protože už před desátou hodinou dopolední začaly prou-

dit do středu města špalíry dětí ze sedlčanských mateřských škol, následované dětmi z prvních stupňů obou základních

Pokračování na straně 4

Vůni dřeva miluji celý život, říká řezbář samouk Václav Kotrbáček

PŘEDBOŘICE Václav Kotrbáček se narodil v roce 1947, do Předbořic se přizemnil z nedalekého Mezihorí. Svou vitalitou a vlnitým pohledem na svět by ovšem strčil do kapsy kdejakého mladíka. Má krásný koníček – celý život vyře-

zává erby. Zvládne i jiná díla, ale erby převládají. Celý život se živil manuální prací ve stavebnictví, v zemědělském družstvu i v lomu. Je i nadaným muzikantem, ale hlavně je Václav Kotrbáček veselá kopa. Ve vtipném duchu

se nesl i náš rozhovor.

Kdy jste s erby začal?

Pracuji na erbech čtyřicet let, začal jsem v roce 1975. Svůj zatím poslední jsem dokončil v roce 2016. Mám pauzu ze zdravotních důvodů, zlobí mě oči.

Jak vás napadlo vě-

novat se právě erbům?

Abych řekl pravdu, nenapadlo to mě, ale mého bratra, který je chudák už třicet let po smrti. Bydlel v Chlumci nad Cidlinou. Mně se to moc líbilo, a tak jsem začal tvořit taky.

Jaký erb byl váš první?

Erb z roku 1975 – tehdy se nám narodila dcera. Byla trochu hluchnější, tak jsem utíkal do dílny. (smích) Tvořil jsem a vyřezával. Dcera mi to teď v nadsázce vyčítá. „Táto, místo toho, abys mě jako malou choval, sis raději

Pokračování na straně 7

Nově instalovaná naučná tabule připomíná Křepenice za 2. světové války

Dokončení ze strany 1
vesnice Tomáš Zouzal. „Při vytváření rozsáhlého cvičiště pro Waffen-SS byla celá obec zabrána a úředně zrušena. Na území od Sá-zavy po Sedlčansko vznikl vojenský výcvikový prostor Böhmen, který se s rozlohou téměř čtyři sta padesát kilometrů čtverečních stal největším vojenským územím v naší historii. Jeho západní hranici tvořila Vltava, zatímco silnice ze Sedlčan přes Dubovice na Zruč jej ohraničovala z jihu. Vyhláškou z 24. června 1943 dostali obyvatelé obcí tzv. IV. etapy, k nimž patřily také Křepenice, nařízeno,

tvím naučného panelu rovněž připomíná, že osudy Křepenic se během války proluly také s historií Vrchotových Janovic, kde se od roku 1944 nacházela pobočka koncentračního tábora Flossenbürg. Trpělo v ní přibližně 200 vězňů, nejčastěji pocházejících ze Sovětského svazu, Francie a Polska. Po epidemii skvrnitého tyfu byli v březnu 1945 přeloženi do Křepenic, kde se pro ně úpravou několika usedlostí obehnaných dvojitým plotem s ostnatým drátem zřídil provizorní tábor. Češi, kteří v Křepenicích pracovali, se i přes výhrůžky strážných,

Nově instalovaná naučná tabule u pomníku v Křepenicích

aby se do 31. října vystěhovali. Protože ale nacistická správa potřebovala ve výcvikovém prostoru zachovat hospodářské síly, téměř dvě třetiny obyvatel IV. etapy využily možnost v obsazených vesnicích žít dále. Také lidé v Křepenicích byli dotázáni, zda chtějí zůstat a pracovat jako zaměstnanci SS, nebo odejít, a devatenáct rodin zvolilo druhou možnost. Lidé, kteří ve vsi zůstali, byli brzy nemile překvapeni dalším příkazem. Během prosince 1943 jim bylo nařízeno, že se musejí vystěhovat z Křepenic také, a sice do jiných vesnic výcvikového prostoru.“

Historik prostřednic-

že budou rovněž zavřeni, snažili vězňům dodávat jídlo. Ti, kteří v Křepenicích podlehli vysílení či týrání, byli zakopáni u tábora nebo v lese Dejbrň. V listopadu 1945 požádala francouzská repatriční mise křepenický národní výbor o exhumaci ostatků dvou Francouzů a jejich pohřbení na chlumském hřbitově. Pro dalších dvanáct nalezených těl bylo v lednu 1946 vybráno ke společnému uložení místo severně od vsi. Svaz české mládeže na něm vztyčil dřevěný kříž a později tu byl postaven kamenný pomník.

David Myslikovjan

Čistička je využívána ani ne na polovinu možného výkonu

Dokončení ze strany 1
také populační ekvivalent je pojem označující míru znečištění vyprodukovanou jedním obyvatelem zpravidla za jeden den. Nejčastěji se používá populační ekvivalent 60g BSK na obyvatele za den. BSK je biochemická spotřeba kyslíku a vyjadřuje skupinové stanovení organických látek. V současné době ale využíváme pouze hodnotu 11 000 ekvivalentních obyvatel. Je to dáno tím, že historicky do naší ČOV byla napojena i odpadní technologická voda z bývalé mlékárny. Ukončením její činnosti v Sedlčanech došlo k výraznému snížení hodnoty tohoto ekvivalentu. Lze tedy říci, že nyní využíváme naši čističku na necelých 50 % jejího možného výkonu. Co se týká jejího technického stavu, tak v letech 2015–2024 byly provedeny opravy a dílčí rekonstrukce v souhrnné výši 11,5 milionu Kč. Například v roce 2022 to byla rekonstrukce vstupní čerpací stanice za jeden milion Kč a sanace přítoku za 1,47 milionu Kč. V roce 2023 dále opravy vstupních vrat a čerpadel a v roce letošním to byla celková oprava areačních prvků, obnova ložisek šnekového čerpadla a ocelových konstrukcí, to vše za další tři miliony Kč. Další opravy budou

následovat i v roce 2025.

V jednom z našich srpnových rozhovorů jste ohledně plánované rekonstrukce staré polikliniky uvedl, že firma S-B může staveniště převzít až v listopadu. Už se s rekonstrukcí začalo? Získalo město dotaci od Ministerstva průmyslu a obchodu, případně v jaké výši?

Podali jsme 27. srpna žádost o dotaci do programu Regenerace brownfieldů pro podnikatelské využití. Město obdrželo 22. října přípis, v němž meziresortní hodnotitelská komise pro výběr projektů doporučuje Ministerstvu průmyslu a obchodu ČR vydat rozhodnutí o poskytnutí dotace pro projekt „Stavební úpravy zdravotního střediska č.p. 160 v Sedlčanech“. Maximální výše dotace bude 20 milionů Kč, přičemž musíme splnit podmínku zahájení realizace (předání staveniště zhotoviteli) maximálně do 30. listopadu a dokončit rekonstrukci maximálně do 30. listopadu příštího roku.

V SK ze 4. září jsme se vás ptali na možnou spolupráci se zkušeným zahradníkem či zahradnicí, kteří by pomohli s květinovou výzdobou v některých lokalitách Sedlčan. Vaše odpověď zněla, že jste o tom hovořil s Lud-

milou Vítovou ze SOU v Sedlčanech. Jak tedy bude vzájemná spolupráce vypadat a na jaké změny v květinové výzdobě Sedlčan se mohou občané těšit v příštím roce?

Již jsem toto téma konzultoval s jednatelem Sedlčanských technických služeb Jiřím Daňkem a rád bych vyvolal společné jednání s Ludmilou Vítovou, abychom prodiskutovali nějaká variantní řešení výzdoby náměstí T. G. Masaryka.

Co si myslíte o Dohodě o spolupráci při správě města, která definuje vaše a místostarostovy role v úřadě? Byly vám odebrány nějaké důležité pravomoci nebo se jen oficiálně rozdělily ty, které už tak byly před tím zavedené?

Funkce jsou dány usnesením ustavujícího jednání zastupitelstva města Sedlčany ze dne 17. října 2022. Nyní došlo k návrhu rozdělení jednotlivých kompetencí. Podrobnosti lze nalézt v předmětné dohodě, která je k dispozici na webových stránkách města.

Jak probíhalo zasedání znovuoobnovené rady města, do které byli nově zvoleni Richard Otradovec, Martin Severa, Ondřej Vodňanský a Andrea Funk?

Jednání rady bylo v poklidné pracovní atmosféře. Na některá témata panuje shoda od počátku, jindy se vyjadřujeme s našimi názory do pléna a hledáme věcné argumenty pro nalezení konkrétního řešení. To znamená, že někdy je potřeba hledat i určité kompromisy, ale právě o tom je demokracie.

Michaela Faktorová
(Otázky starostovi Sedlčan Ivanu Janečkovi můžete klást i vy. Stačí je zaslat na email: faktorova@sedlcansky-kraj.cz)

WANTED

Ve vánočním speciálu Sedlčanského kraje naleznete zajímavé příběhy lidí z regionu. Pokud sami znáte někoho, o kom bychom také měli napsat, dejte nám vědět.

Tel.: 774 414 225

E-mail: tisk@sedlcansky-kraj.cz

Ředitelka MŠ Sedlčany Milena Říčařová po dvaadvaceti letech ve funkci odchází na zasloužený odpočinek

Dokončení ze strany 1
Sedlčany Milena Říčařová, která nyní, po téměř dvaadvaceti letech, k 1. prosinci odchází na zasloužený odpočinek. Při této příležitosti jsme ředitelce v její pracovně položili několik otázek.

Pokud se ohlédnete za uplynulými více než dvěma desetiletími, co pro vás znamenají?

Práce v mateřské škole je krásné povolání. Když jsem se na základní škole rozhodla o své budoucnosti, práce s dětmi byla mou jedinou volbou. Po ukončení po-

jsem po třech letech úspěšně dokončila. Od 1. ledna 2003 jsem byla jmenována ředitelkou Mateřské školy Sedlčany. Práci ředitelky opět považuji za svou šťastnou životní volbu. Po celých 22 let mi pomáhal stabilní tým zaměstnanců, kteří mi byli velkou profesní i životní oporou. Prošli nám takzvané rukama stovky dětí, z nichž jsou už dnes rodiče, které k nám přivádí zase svoje dětičky. Jsou to velmi krásná shledání.

Co všechno vaše práce zahrnovala?

Jednalo se o vedoucí prá-

vat už na základní škole ve školním sboru u paní učitelky Marie Kovářové. Více než třicet let jsem členkou pěveckého sboru Záboj Sedlčany pod vedením Vladky Severové. Od svých osmnácti let jsem vystupovala také s různými hudebními skupinami v regionu. Nejprve krátce v hudební skupině Experiment kapelníka Václava Matouška, který byl především známý jako sedlčanský varhaník. Dále pak sedm let v hudební skupině Variace pod vedením svého bratra Jiřího Papáče. Po mateřské dovolené s druhou dcerou v roce 1993 jsem se opět ke zpívání vrátila. Oslovil mě kapelník František Pechač z Křečovic, který vedl závodní kapelu Narex Bystřice. Tam jsem zpívala více než dvanáct let. V současné době vystupuji s místní dechovou kapelou Sedlčanka pod vedením kapelníka Martina Caltý, a také s dechovou kapelou Kovačka z Milevska pod vedením kapelníka Jiřího Doubravy.

Je znát, že hudba vás provází po celý život. Jste z hudební rodiny?

To ani ne. K hudbě mě asi přivedl můj bratr Jiří. Byla jsem ještě malá, ale pokud si pamatuji, taťka mu koupil první trombon a on hrál v žákovské kapele pana Carbocha. Velmi brzy, to ještě ani nebyl plnoletý, začal vystupovat s hudební skupině Meteor. Můj tatínek celou kapelu vozil a muzikanti se scházeli u nás v Růžové ulici.

Ted' budete mít přece jenom už více času. Co všechno plánujete?

Často se nad touto otázkou zamýšlím. Pokud mi bude sloužit zdraví, tak se těším, že se budu kromě zpívání moci věnovat všemu tomu, na co mi dosud nezbýval čas.

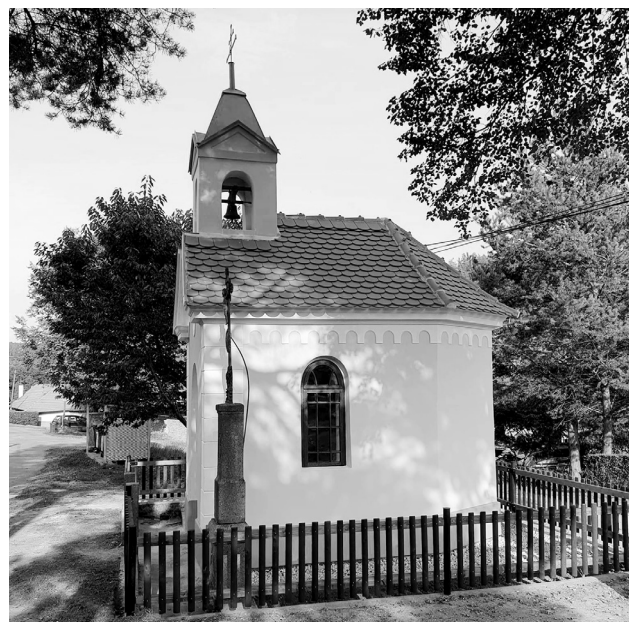
David Myslikovjan

Krásná Hora opravuje kapličky na svém území

Dokončení ze strany 1
k dalším nepředvídatelným okolnostem. V kapličce v Hostounici totiž musel být zcela vyměněn krov a přidáno odvodnění. Bylo tedy

na 50 tisíc. „Uvidíme, zda to tak nakonec bude,“ přemítá starosta. Upravovat se bude i bezprostřední okolí kapličky.

Přes léto byly natřeny

Hostounická kaplička dostala větší opravu, než se předpokládalo.

nutné podepsat dodatek na vícepráce. Celkově ale vše šlo bez problémů,“ říká místostarostka a dodává: „Je to krásný.“

Starosta města Jaroslav Kříž má pozitivní zpětnou vazbu také od obyvatel zmíněných vesnic. Kapličky nebyly v dobrém stavu a vedení města jen čekalo, zda se na jejich opravu někde objeví finanční zdroje. „Původně jsme zvažovali, zda nezadat někomu místnímu jen základní opravu, ale pak jsme vybrali tyhle dvě kapličky, které na tom byly nejhůř a zasloužily si kompletní rekonstrukci,“ vysvětluje starosta.

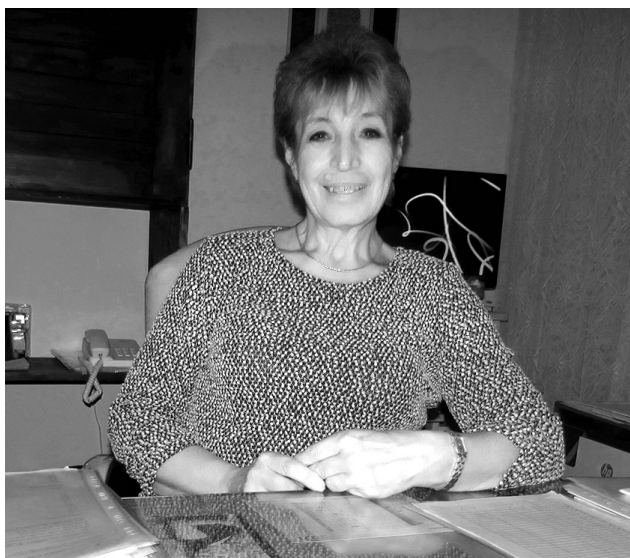
Nyní se opravuje další kaplička v Podmokách. Opravy jsou menšího rozsahu, ale podle starosty nebyla v tak špatném stavu. „Jedná se o vnější a vnitřní omítky,“ konstatuje. Jde o jeden z projektů participativního rozpočtu. Oprava byla vyčíslená

krytiny dalších kapliček v katastru obce, následovat budou menší opravy stříšek a křížků. To už bude spíše svépomocí, finanční náklady by neměly být velké, vedení města je odhaduje v řádu jednotek tisíců korun. Půjde spíše o práci než materiální náklady. „Něco dělají zaměstnanci města, odbornou práci zadáváme místním řemeslníkům,“ uzavírá starosta.

Olga Trachtová
Hadáčeková

Opraveny jsou i dveře.

Ředitelka Milena Říčařová ve své pracovně

vinné školní docházky jsem vystudovala Střední zdravotnickou školu v Příbrami, obor dětská sestra, a poté nástavbové studium na Střední pedagogické škole v Berouně, obor předškolní pedagogika. Od roku 1979 do roku 1990 jsem pracovala jako učitelka v závodní mateřské škole KDS Sedlčany. Během mé mateřské dovolené byla tato školka zrušena a já jsem od ledna 1993 dostala nabídku pracovat v 5. mateřské škole Sedlčany (současná Šafaříkova). Pracovala jsem zde až do roku 2003 jako zastupkyně ředitelky. V roce 2002 jsem byla přijata ke studiu školského managementu na Karlově univerzitě, které

ci v největším sloučeném zařízení na okrese na třech pracovištích a třech školních jídelnách a moje pracovní náplň byla velmi rozmanitá. Od přímé práce s dětmi po zajištění plynulého chodu provozu školy. To ostatně znají všichni moji kolegové, ředitelé místních škol a školských zařízení, kteří se od počátku mé ředitelské práce stali také mými přáteli ochotnými vždy poradit a pomoci.

Vím, že máte vedle své profese spoustu dalších aktivit. Můžete je připomenout?

Mým celoživotním koníčkem byla hlavně hudba a zpěv. Začala jsem zpí-

Na výprodej elektra a domácích potřeb byla fronta

SEDLČANY Před vchodem do prodejny elektro – domácí potřeby v obchodním domě Rozvoj v Sedlčanech byl od pondělního rána 11. listopadu k vidění v posledních několika desetiletích dost neobvyklý jev. Nejenom ve vestibulu před vstupem do provozovny, ale i před ní, byl k vidění dlouhý špalír zákazníků.

Někteří z nich s nadsázkou mluvili o tom, že je to jako kdysi, když jednou za čas do některé z prodejen přivezli nedostatkové zboží, a aby si zákazníci mohli nakoupit mandarinky, kokos, špagety nebo toaletní papír, byli dovnitř pouštěni po skupinkách. Jiní kupující čekali trpěli-

vě, ale všichni společně se dočkali a odnesli si to, co potřebovali, nebo možná i nepotřebovali, avšak za příznivou cenu. Důvod, proč se vytvořila fronta kupujících, byl jasný.

Před provozovnou elektra a domácích potřeb se už v ranních hodinách vytvořil špalír zákazníků.

Po mnoha letech končí v obchodním domě svoji činnost oddělení elektro – domácí potřeby, a tak byl zahájen totální výprodej zboží, kdy si zákazníci mohli nakoupit se čtyřicetiprocentní

slevou. Zvlášť ve vestibulu u vchodu do prodejny se shromáždilo hodně lidí, ale přesto nám dřívější ředitel obchodního domu Rozvoj a současný jednatel Vladimír Kelich alespoň krátce

stihl odpovědět na několik otázek.

Jaký je hlavní důvod, že bude provozovna uzavřena?

Je to proto, že už dva roky na prodejnu doplácíme. Nejsou tržby, takže nemůžeme pokračovat. Dnešní výprodej bereme jako normální záležitost, zvlášť když je před Vánocemi.

Je už nový zájemce o tyto prostory?

My jsme ukončili naši nájemní smlouvu, a co s prostorem majitel zamýšlí, nevíme.

Kolik prodavaček vaší provozovny si bude muset hledat novou práci?

Celkem čtyři.

David Myslíkovan

Není těžké se rozdělit s druhým o to, co nechceme. Záslužnější je, když se rozdělíme o něco, co máme rádi, řekl před uvítáním svatého Martina farář Lukáš Okurka

Dokončení ze strany 1 škol, a také mnohými dospělými. Všichni společně byli svědky příjezdu svatého Martina na bílém koni do Sedlčan.

Slavnost, která po průvodu kolem náměstí pokračovala na zahradě kostela

svatého Martina a uvnitř kostela, pořádalo město, a tak jsme se starosty Sedlčan, jenž je duchovním otcem této akce, zeptali, jaký je jeho odhad počtu účastníků. „Nevím, jestli se

jedná o překonání rekordu, ale odhaduji, že je tady dnes kolem šesti set dětí,“ řekl nám Ivan Janeček a dodal: „Přišlo se podívat také spoustu dospělých, takže celkově by nás tady mohlo být k sedmi stům. Věděli jsme, kolik zhruba přijde dětí, a jak projdou kostelem, každé z nich dostane koníka z lineckého těsta. Tento dárek pro děti připravili studenti středního odborného učiliště. Do výsledné podoby koníky zabalily pracovnice turistického informačního centra.“

Program zahájil na náměstí farář Římskokatolické farnosti Sedlčany Lukáš Okurka, který připomněl, že v pondělí 11. listopadu slavíme svátek patrona sedlčanské farnosti a patrona jejího kostela svatého Martina, a doplnil, že žil zhruba před tisíci sedmi sty lety. „Svatý Martin vynikal štědrostí, a také my bychom si z dnešního svátku měli odnést to, že je dobré se vždycky s někým o něco rozdělit. Není ale až tak těžké rozdělit se s druhými o něco, co sami nechceme, nebo

čeho se vzdáváme snadno, avšak je mnohem těžší a tím pádem i záslušnější, když se rozdělíme o něco, co sami máme rádi. To je jedna z věcí, kterou nás může svatý Martin učit, ačkoliv je toho mnohem více,“ řekl dětem i dospělým na náměstí sedlčanský farář.

Poté, co svatý Martin přijel na bílém koni, se účastníci oslavy jeho svátku vydali špacírem kolem náměstí na zahradu kostela nesoucího jméno svätce, kde ve skupinách měli možnost zhlédnout pověst o vojákovi, který neváhal a rozdělil se o svůj plášť se žebřákem. Svatého Martina si zahrál Petr Šůsa a žeb-

ráka Jiří Bosák, oba členové sedlčanského spolku ochotníků. Uvnitř kostela se dětem věnoval historik Tomáš Zouzal, který jim vysvětlil, že na oltářním obraze je zobrazen svatý Martin jako biskup, a také je seznámil s písní o tomto světcovi. Po dobu přítomnosti návštěvníků v kostele svatého Martina hrála špičková varhanice ze Sedlce-Prčice Jitka Grécová.

Zatímco děti se potěšily dárkem v podobě koníků z lineckého těsta, dospělí mohli ochutnat svatomartinské víno. To se začalo otvírat přesně v jedenáct hodin a jedenáct minut.

David Myslíkovan

Městečko se stalo třetí Galskou vesnicí

KRÁSNÁ HORA NAD VLTAVOU „Myslím, že to byla fajn akce. Určitě to všechny bavilo, chvilku možná i otravovalo. Ale myslím, že výzva splnila účel, že nás to donutilo trochu víc se pohybovat,“ zahájil ve čtvrtek 7. listopadu po osmnácté hodině v salonku místní restaurace krásnohorský starosta Jaroslav Kříž slavnostní vyhlášení vítězů říjnové výzvy 10 000 kroků.

Pak se přítomných dotazoval, kdo třeba upřednostnil pěší cestu do práce častěji než jindy, či kdo se vydal častěji na procházku. Většina souhlasila. „Hodně z vás

padesátka účastníků nachodila 12 659,95 km a získala v průměru 272,66 bodů.

Diplom byl připraven pro všechny účastníky. Vítězové jednotlivých kategorií navíc získali věcné ceny. Děti se do soutěže přihlášily pouze tři. Na třetím místě skončil Jan Macke, druhý byl Ondřej Švec a nejvíce, 428 km, nachodil Matyáš Turek.

Ženy byly vyhlášené nadva-krát, protože jiné pořadí ukázal žebříček podle kilometrů a jiné podle počtu bodů. Podle vzdálenosti byla třetí Jana Mašková a podle

řešilo, že se vám kroky nenahrávají dobře nebo že vám to počítá malou vzdálenost. Přišlo mi to úsměvné, ale chápu, že jste soutěživí a že vás to tedy štválo. Měli jste motivaci,“ podotkl spokojeně Kříž.

I když je mu jasné, že bude v jiných měsících motivace k pohybu nižší, doufá, že chůze občany nepřestane bavit a v další výzvě třeba ujdou ještě větší vzdálenost.

Město Krásná Hora nad Vltavou se svými 49 aktivními účastníky umístilo na třetí pozici v rámci kategorie Galská vesnice, což byly obce do 2,5 tisíc obyvatel. Celkově za měsíc říjen nachodili Krásnohorští 14 855,88 km a získali v průměru 237,9 bodů. „Pro představu to je asi jako kdybychom šli štafetově z Krásné Hory na východní pobřeží Číny. Někam do Pekingu nebo do Šanghaje,“ přirovnal starosta. „Na první účast je to pěkný výkon,“ dodal s tím, že s nápadem zúčastnit se soutěže přišla Lenka Mackeová.

Druhá Nová Ves nachodila méně, 14 118,17 km, ale získala tím průměrně 263,8 bodu. Vítězem kategorie se stala Pustá Rybná, kde

bodů Vladimíra Švecová. Podle vzdálenosti byla na druhém místě Jana Šípová a na prvním místě Kristýna Turková. Podle bodů si to prohodily. Kristýna nachodila 510 km a získala 490,48 bodů, Jana získala svými 476 km 497,84 bodů. „To je tím věkem,“ dodala sama s úsměvem.

Celkově byl třetí co do kilometrů Petr Mašek, který ušel 642 km. Michal Macke ušel 727 km. V pořadí podle počtu bodů byl na třetím místě také Petr Mašek se ziskem 607,63 bodů. Druhý byl Jiří Hubička, který za svých 591 km získal 688,64 bodů.

Absolutním vítězem se v Krásné Hoře nad Vltavou stal Miroslav Turek. Za říjen nachodil skoro 1 045 km, což mu stačilo k zisku 904,15 bodu. Jeho top výkon za jediný den byl 50,1 km, průměrně nachodil 33,71 km. Celkově skončil na 67. místě z 16 639 účastníků výzvy. Mezi 5 244 muži skončil 47. Svou osobní výzvu – ujit denně 10 km – překonal více než dvojnásobně.

Olga Trachtová Hadáčková

- **Koupím les, pole nebo chalupu.** Platím hotově. Tel.: 730 529 545. **160/24**
- **Pronajmu garsonku v Sedlčanech,** 2 platby předem a solidní jednání podmínkou. Tel.: 732 854 124. **161/24**
- **Prodám byt v Kosově Hoře, 3+1, 3. NP,** 70 m². Je po kompletní luxusní rekonstrukci vč. zateplení, nových oken, podlahového topení, kuchyně se spotřebiči. Stačí se

Prodám palivové dřevo měkké 800 Kč/prms a tvrdé 1 800 Kč/prms nařezané a naštěpané.
Dovoz zdarma. Tel.: 730 529 545

jen nastěhovat! Tel.: 608 382 338. **162/24**

● **Prodám štěňata německého ovčáka** bez PP, očkováná, čipovaná, cena 5 000 Kč. Tel.: 737 445 268. **163/24**

Řádková inzerce 15 Kč/řádek

prepravil.cz

AUTOBUSOVÁ DOPRAVA

Přepravíme školky, školy, dětské skupiny, taneční a sportovní kluby, svatby, soukromé a firemní akce, výlety za kulturou: vánoční trhy, divadla, degustace vína, exkurze do pivovaru...

Tel.: 722 019 202

NÁBYTEK KUNC

bytu dodá nový punc

Zveme vás na měření vhodnosti matrací

v prodejně Nábytek Kunc v Sedlčanech

ve čtvrtek 21. listopadu

S pomocí deky X-Senzor zjistíme, která matrace je pro vás nejvhodnější. Měření matrací se nezavazujete k žádné objednávce a je zcela zdarma

V den akce – SLEVA až 20% na matrace

Strojírenská 859, Sedlčany tel.: 739 026 969 sedlcany@nabytekkunc.cz

www.nabytekkunc.cz

STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ
Sedlčany, Petra Bezruče 364
vás srdečně zve na

PŘEDVÁNOČNÍ ŠKOLNÍ JARMARK

SOBOTA 30. listopadu od 8³⁰ do 12⁰⁰ hodin
v budově školy

Nabízíme kurzy:

● **Tvorba adventních věnců**

21. 11. 2024 15.00–17.00, možnost přihlášení do 15. 11. 2024

● **Studená kuchyně**

7. 12. 2024 8.00–15.00, možnost přihlášení do 20. 11. 2024

● **Malí Italové –kurz pro děti**

Caprese, pravá italská pizza, Tiramisu
11. 1. 2025 8.00–15.00, možnost přihlášení do 20. 12. 2024

Přihlášení na tel.: 318 822 707

Více na www.sousedlcany.cz nebo
www.facebook.com/sousedlcany

Na cvičišti SS (1)

Minulost je „mrtvá“, a tak se nestává často, že by si větší počet obcí a lidí v nich kromě pár svátků, jakými jsou 28. říjen či 8. květen, připomínali nějaké historické události, které je spojují. Severní polovina Sedlčanska je však v tomto směru výjimečná. I po osmdesáti letech tu v kolektivní paměti rezonuje doba vystěhování.

Zamyslíme-li nad tím, co se tehdy vlastně stalo, není divu. Češi ztratili svůj stát a Velkoněmecká říše lidem na Sedlčansku vyvlastnila domy, pole, louky, lesy – zkrátka všechny nemovitosti, které se ocitly ve zřizovaném vojenském prostoru. Navrch museli odevzdat koně, krávy a hospodářské stroje, takže přišli nejen o domov, ale také o živobytí. Obce přestaly existovat. Úředně zrušeno bylo i samotné město Sedlčany.

V oné době existoval sedlčanský politický okres a v něm tři okresy soudní – sedlčanský, sedlecký a votický. Pokud dnes pod slovem Sedlčansko rozumíme první z nich, můžeme říci, že tu bylo zcela nebo z větší části zabráno patnáct obcí. Kromě Sedlčan se jednalo o Příčovy, Kňovice, Sestrouň, Osečany, Radč, Nalžovice, Křepeň, Lichovy, Dubovice, Lhotku, Červený Hrádek, Prosenickou Lhotu, Suchdol a Štětkovice (některé z nich dnes už samostatnými obcemi nejsou). Vesměs všechny tehdy přestaly existovat a došlo k jejich zrušení. Kromě toho zabrala říše i menší části obcí Solopysky, Kosova Hora a Vysoká.

To nebylo vše. Ze soudního okresu Votice

stejný osud postihl také obce Minartice, Vrchotovy Janovice, Rudoltice, Drachkov, Božkovice a Křešice, zabrány byly i části katastrů Bezvěry a Olbramovic. A to nemluvíme o desítkách dalších, jako byly třeba Šebáňovi-

připravovat. Lépe řečeno, k trénování větších útvarů měla jen jediná, a to v Polsku, které z různých důvodů nebylo ideální.

Na sklonku roku 1941 se proto opráší starší plán, který vznikl již v létě 1939. Podle něj měl

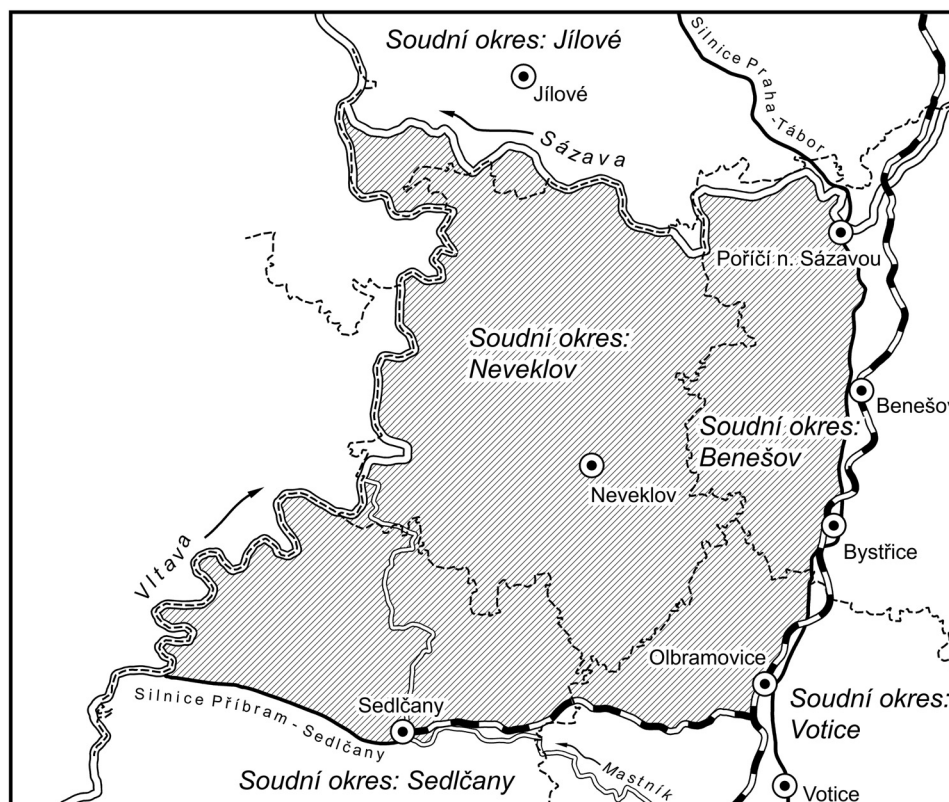
niho Sedlčanska, takže rovněž zde se lidé vystěhováni obávali. Navíc tu kolem Musíku již v druhé polovině roku 1942 vyrostla stělnice SS, došlo k zabrání části chlumské školy, pak celé budovy a také dalších míst.

až na Zrůbek. Součástí cvičiště se stalo celé město kromě domů jižně od silnice, které ovšem byly pro vojáky zabrány také.

Sedlčany se změnilo v posádkové město, část obyvatel tu směla zůstat, ale zpravidla ne ve svých domech. Civilisté dostali vyhrazeny některé ulice, takže vznikla tzv. civilní čtvrť na jih od kostela sv. Martina (dnešní ulice Primáře Kareše, Děkanova Bučila, Baxova atd.), k tomu patřila ulice Nádražní a několik rodin žilo ještě na jiných místech. Zbytek zabrali vojáci, včetně celého hlavního náměstí.

Podobně se dělo v okolních obcích. Také tam směla část lidí zůstat, ale ne všichni. Bylo to nespravedlivé, pro všechny hodně náročné a vneslo to do mezilidských vztahů mnoho svárů, závisti a nedorozumění. O tom, proč tu část obyvatel zůstala a jak se jim na cvičišti žilo, budeme hovořit v některém z dalších pokračování. Ani po osmdesáti letech nejsou tyto problémy a sousedské spory zcela zahojeny. Je tedy minulost opravdu mrtvá? Anebo žije druhý život v lidské paměti?

Tomáš Zouzal
(pokračování příště)

Vojenský výcvikový prostor SS vznikl v letech 1942–1945 na území pěti okresů. Kreslil Martin Opekár

ce nebo Maršovice, spadající už k Neveklovsku. Ostatně z celého soudního okresu Neveklov nezůstala jediná obec. Byl kompletně zlikvidován a zabrány byly ještě části sousedních okresů Benešov a Jílové.

Ptáme-li se, proč tohle všechno, je třeba hlavní důvod hledat na východní frontě. Německo roku 1941 zaútočilo na Sovětský svaz, ale nepodařilo se mu dobýt jej bleskovou válkou, jako tomu bylo dříve s Polskem. Bolševická velmoc vzdorovala a říšská armáda (wehrmacht) doprovázená útvary Waffen-SS tu postupně zapadla do bahna a sněhu. Ztráty byly obrovské, jednotky prořídly a potřebovaly doplňovat. Organizace SS ale neměla k dispozici dostatek vlastních cvičišť, kde by se mohli vojáci

nový výcvikový prostor SS vzniknout ve středních Čechách, jižně od řeky Sázavy a východně od Vltavy. Reinhard Heydrich, jenž byl tehdy v Čechách a na Moravě zastupujícím říšským protektorem, k tomu dal souhlas v únoru 1942 a následující měsíc vše vypuklo. V prvních šestnácti vesnicích mezi Vltavou a Sázavou se objevily vyhlášky, které obyvatelům nařizovaly vystěhovat se během půlroky z domova. Byli nuceni vše opustit a předat SS.

Po této první etapě záboru následovala druhá – do ní patřily třeba Netvořice, Václavice a další obce směrem k Benešovu. Na vyhláškách byla při tom drobným písmem uvedena ještě mnohá další místa, kam se vysídlení nesměli nastěhovat. Patřily k nim i obce sever-

Město Sedlčany v těchto vyhláškách napsáno nebylo. Počítalo se s tím, že hranice cvičiště povede severně od něj, pak ale došlo ke změně... Lidé v Sedlčanech tomu nechtěli věřit. Připadalo jim sotva možné, aby bylo pro vojáky zabráno okresní město, vystěhovaly se všechny úřady, instituce, školy atd. Válečná kola se však točila neúprosně. Jižní hranice prostoru tak nyní vedla podél dráhy z Olbramovic až na Lhotku, pak uhnula k jihozápadu, běžela po Mastníku a dále po nové silnici I/18

Obchodní kancelář
Jindřiška Kolářová
poradenství
v oblasti pojištění

Tel.: 776 850 100

Havlíčková 705, Sedlčany

(ve zlatnictví u Pokorných)

Život ve výcvikovém prostoru podrobně líčí autorova nová kniha Na cvičišti SS, která bude na Sedlčansku představena během prosince při autogramiádách v jednotlivých obcích, kde bude možné ji také za zvýhodněnou cenu zakoupit.

V Sedlčanech se tak stane 12. 12. od 18 hodin v Kulturním domě Josefa Suka.

Vůni dřeva miluji celý život, říká řezbář samouk Václav Kotrbáček

Dokončení ze strany 1
dlabal erby. "Samozřejmě si dělá srandu.

Jaké dřevo používáte a kde ho berete?

Lípu, mahagon, ořech. Většinou dřevo od někoho dostanu. Dával mi často i kamarád, který bydlel pod Krašovicemi na mlýně. Bohužel už není živ. Od něj jsem měl pěkný jilm. Mimo jiné tady mám i exotický a vzácný palisandr. Ten mi nechal druhý brácha, který dělal na pile.

S jakým dřevem se pracuje nejlépe?

Mně s lipou, protože je měkká. Zásadní je, aby bylo dřevo suché, protože jinak by se kroutilo. Občas ho i mořím.

Je nějaký motiv, který se na erbech opakuje často?

Většinou je to podle rodu, kterému erb patří. Každý rod měl své specifické znaky a symboly. Často jde o barevné grafické znamení, které označuje konkrétní osobu, respektive rod, a to zejména znakem umístěným na štítě. Štít se znakem je jediná povinná součást erbu. Vlastností erbu je jeho dědičnost a stálost. Často existuje pro daný erb i nějaký příběh, který vysvětluje význam jednotlivých barev, proč jsou na erbu použita zvířata a symboly. Tyto legendy byly obvykle přidány často až dodatečně.

Který erb vás bavil nejvíc?

Vlastně ani nevím. Každý kus má nějaké svoje specifikum. Když jsem začínal, zkoušel jsem nejprve jednodušší věci. Postupem let jsem se vypracoval a dělal i náročnější kusy. Bavilo mě asi, že se technika tréninkem zlepšovala.

Kdo nyní spravuje sbírku vašich výtvarů?

Vše jsem věnoval synovi. Nyní se sbírka přesouvá k němu. Celá léta jsem je všechny měl složené v bednách, sám jsem pak koukal, když jsem se letos rozhodl je po nějaké době prohlédnout a pověsit, co toho vlastně je. Blížím se ke dvěma stovkám.

Vidím tady i madonu...

Tu jsem vytvářel skoro pět měsíců. Použil jsem mahagonové dřevo a věnoval ji manželce. Nebylo to dílo jednoduché, kolikrát jsem si řekl, že už jdu od toho, ale za týden jsem se

k vyřezávání zase vrátil. A výsledek vidíte.

Měl jste někdy výstavu?

Něco málo bylo. Ale víte, co je to práce vše balit a pak to ještě někam nosit? (smích)

Prodali jste některý z vašich výrobků?

To ne, nikdy. Když ode mě někdo něco vyřezaného dostal, bylo to v rámci rodiny a přátel.

Nevadil někdy manželce váš časově náročný koníček?

Manželka vždy se smíchem odpovídala na otázku „Kde máš dědku?“ naučenou větou „Ale je zase zalezlý v dílně!“

Víte o někom s podobným zájmem?

V Rožmitále byl pán a ten svoji sbírku, skoro 400 kusů, věnoval do místního muzea. Dělal něco podobného.

Máte v uměleckém směru nějaké vzdělání?

Odpovím příběhem. V roce 1968 jsem se vrátil z vojny. Byl jsem v té době v Praze, kde jsem

já. Řekl jsem jim s nadsázkou, že moje vzdělání určitě neznají, že jsem promováný zedník. Oba vykukli oči. Co to je? Jste tedy stavitel? Na Moravě tomu říkají šufánek a v Čechách placman. Cože, vy jste obyčejný zedník? „Jednak jsem obyčejný zedník, ale hlavně jsem člověk!“ odpověděl jsem. Okamžitě se začali oba omlouvat. Takže tímhle příběhem odpovídám na vaši otázku.

Většina umělců zanechává na dílech svůj podpis, děláte to také?

Moje specifikace je rok a měsíc z druhé strany erbu, kdy jsem s prací skončil. Tady vidíte, že jsem to třeba dodělal v listopadu roku 1981. To je takový můj osobní znak. Ale třeba je dodatečně ještě nějak označím.

Vím, že také hrajete na harmoniku...

To máte pravdu. Celý život a rád. Nedávno jsem hrál na svatbě a byl jsem na setkání harmonikářů kousek za Míro-

Václav Kotrbáček se erbům věnuje od roku 1975. V současné době má ze zdravotních důvodů pauzu.

chodil do výborné jídelny Máj. Jednou jsem tam přišel, všechny stoly již byly obsazeny, jen jeden u zdi, kde byla volná jedna židle. U stolu již seděli dva pánové. Přisedl jsem si. Po chvíli jsme se dali do řeči. Jeden byl inženýr a druhý doktor filozofie. Zajímalo je, jaké vzdělání mám

vicemi. Jen jsme si po poslední akci s kamarády, co jezdí se mnou, říkali, že nebudeme hrát na akcích, kde budou lidi pod padesát! (smích) Oni pak s námi vůbec nechtějí pít ani tancovat. To my starší ročníky to umíme sakra víc roztočit!

Jana Motrincová

Stalo se před 30 lety (38)

REGION V této rubrice přinášíme malý průřez tím, o čem jsme psali v Sedlčanském kraji před třiceti lety. Dnes vybíráme z osmatřicátého čísla roku 1994.

Štětkovice, v té době nejchudší vesnice v okrese, s mírou nezaměstnanosti přes 10 %, s jediným obecním majetkem hasičskou zbrojnicí a dlouhodobě trápená suchem, získaly od Ministerstva zemědělství dotaci milion korun na výstavbu vodovodu. Vodovodní potrubí již bylo položeno a čekalo se na jarní povrchové úpravy, aby do domků v Sedlečku a v části Štětovic mohla proudit voda z obecního vodovodu. Zatím pouze užitková, ale o její proměnu v pitnou se měla v dohlednu postarat úpravná u vodojemu.

K ohrožení radonem se vyjádřil starosta města Sedlčan, Jiří Burian: „Souhlasím s tvrzením, že najednou se z problematiky radonu stala jakási módní záležitost, která se dokonce dostala do různých stavebních předpisů. Nechci problém radonu podceňovat, ale mrzí mě, že vyvstal až v roce 1990. Do té doby všechny geologické ústavy mlčely. To nejčastěji, co jsme dosud získali my – jako město a oblast Sedlčanska – je geologická mapa znázorňující výskyt radioaktivních látek ve vztahu k celé republice. Potvrzuje, že Sedlčansko a Petrovicko jsou vlivem sionitového geologického podloží ve srovnání s jinými oblastmi více zatížené. Podobně jsou na tom například jižní Čechy.“

Nový konzum Jitka se otevřel v Nádražní ulici v Sedlčanech. „V tomhle koutě nic není a sami určitě víte, jaké to je, když se denně musejí tahat tašky s nákupem,“ přibližovala motiv zrodu nového obchodu jeho majitelka, provozovatelka Jitka Škardová. Zákazníci si zde mohli nakoupit všechny základní potraviny od pečiva přes uzeniny, nápoje až po vitamíny. A to i o víkendech.

V obchodním domě Rozvoj Sedlčany vyhlásili soutěž „Vánoce v Rozvoji“. V této soutěži mohli zákazníci po splnění daných podmínek vyhrát 20 různých cen. Cenou hlavní byla hifi věž.

Ke krádeži traktoru došlo v objektu velkokapacitního kravína ZD Kosova Hora. Jednalo se o červený Zetor 7011.

-mk-

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Sedlčany – kult. dům

14. 11. Narozeninový koncert

koncert sedlčanského big bandu k jejich 20. výročí od založení; 19:30

16. 11. Podzimní tančírna

taneční večer; 19:30

21. 11. The Cello Boys

originální hudební show; 19:00

23. 11. 10. ples Fitness Sedlčany

k poslechu a tanci hraje kapela Ešner band, dress code cabaret; 20:00

27. 11. Orchestr Karla Vlacha

koncert slavného big bandu k oslavě 70. výročí od založení KDJS; 19:30

■ Dublovice – pohostinství Na Nový

15. 11. Retro party
hraje DJ Sláva Bloch, retro kostýmy vítány, tombola pro oděné retro; 20:00

■ Sedlčany – Pohoda club

15. 11. Amundsen party
hraje DJ Míra Šmarda; 21:00

16. 11. Mucha live

koncert brněnské punk-rockové kapely; 21:00

22. 11. Legendary Funky Night

vystoupí Goldstar/DJ Czech, Badda, KWT; 21:00

23. 11. Oldies party
hraje DJ Sláva Bloch; 21:00

■ Petrovice – Obecní dům

16. 11. Dechová kapela
koncert dechové hudby, pořádá SDH Mezihorí

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo

16. 11. Klavírní koncert
klavírní recitál českého virtuóza a pedagoga Libora Nováčka; 19:00

■ Nechvalice – Nechvalická hospoda

23. 11. Parkán & Fantom
rocková zábava s kapelou Parkán a Fantom; 20:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – kostel sv. Mikuláše

24. 11. Slavnostní mše a koncert
mons. Karel Herbst, hrají a zpívají Markéta Fassati,

Vladimír Čedík a Jiří Kopečný; 10:00

VÝSTAVY

■ Petrovice – vestibul zámku

Pochod Krajem kamenů
výstava Klubu českých turistů k 50. výročí pochodu Krajem kamenů

■ Votice – klášter

V myšlenkách a snech

výstava obrazů Veroniky Sekotové; do 17. 11.

Panská sídla na Podblanicku

výstava dobových pohlednic a fotografií; do 17. 11.

■ Krásná Hora nad Vltavou – muzeum

Krajinou Sedlčanska
výstava fotografií Milana Dlouhého; do 20. 11.

■ Sedlčany – kult. dům

Svět skutečný a v proměnách

výstava sedlčanského výtvarníka Stanislava Kadlece; do 21. 11.

70. výročí založení KDJS
výstava připomínající 70 let fungování KDJS; od 25. 11.

■ Dublovice – pohostinství Na Nový

23., 24. 11. Vánoční výstava
tradiční prodejní vánoční výstava dekorací, svíček, květin a dalších; 14:00–17:00

■ Kosova Hora – kabiny u hřiště

23. 11. Vánoční prodejní výstava
13:00–16:30

■ Sedlčany – muzeum

Sanctus Benedictus
výstava fotografií středověké architektury ve sklepním prostoru
100 let skautingu na Sedlčansku

výstava kronik, fotografií a dobových předmětů; do 24. 11.

■ Sedlčany – knihovna

Rozstříhej a sešij!
výstava členek Patchworkového klubu; do 4. 12.
Na hrázi poezie
výstava poezie na chodbě v rámci 26. ročníku festivalu Den poezie; do 23. 11.

PŘEDNÁŠKY

■ Votice – klášter

13. 11. Poutní místa Česka
beseda s církevním historikem Michalem Bařinkou; 17:00

■ Sedlčany – kino

16. 11. Vyprávění z cest
beseda o Papue Nové Guineji; 17:00

■ Votice – kino

18. 11. Dialog dvou světů k výročí Sametové revoluce
beseda s hercem Janem Potměšilem a houslistou a skladatelem Václavem Návratem; 19:00

■ Kamýk nad Vltavou – Komunitní centrum

20. 11. Jak nás svět klame
přednáška Hanky Synkové ohledně otázek zdraví; 17:00

■ Sedlčany – knihovna

20. 11. Jak přežít v nestabilním světě
beseda s Nadou Johanisovou ze Sedlčanska udržitelně; 18:00

22. 11. Nárůst populismu a autoritářských tendencí v Evropě – nedávný případ Polsko

přednáška dlouholetého diplomata a velvyslance, překladatele a publicisty Petra Janyšky; 17:00

26. 11. Václav Cílek: Co se děje se světem?
přednáška známého českého geologa, spisovatele a popularizátora vědy Václava Cílka; 18:00

DIVADLO

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo

15. 11. Dvojka
horká novinka bratrského Divadla Ungelt; 19:00

■ Votice – kino

16. 11. Papouščí nemoc
komedii uvádí Spolek divadelních ochotníků Miličín; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům

17. 11. Matýsek a jeho kamarádi
dětské břichomluvecké představení; 10:00
25. 11. Veselé Velikonoce

slavná francouzská komedie, hraje M. Hofman, M. Bandiková, E. Hanušová, A. J. Daňhelová a další; 19:00

■ Petrovice – Obecní dům

23., 24. 11. Líný Kuba, holé neštěstí
veselou pohádku uvádí Spolek divadelních ochotníků Petrovice; 17:00

KINO

■ Sedlčany

14. 11. Ještě nejsem, kým chci být
filmový klub, český film o fotografe Libuši Jarcov-jákové; 20:00

15. 11. Válečný zpravodaj
český dokument; 20:00

16. 11. Branický záraz
český hudební film; 20:00

23. 11. Filmová školka
československý film Páni kluci, americký příběh Petra Pana ve filmu Hook; 15:00 a 18:00

24. 11. Filmová školka
pohádka Kamarádi z Papuchalkovy skály; 15:00

■ Votice

14. 11. Gladiátor II
historický akční film; 20:00
20. 11. Pyšná princezna
animovaná rodinná pohádka; 17:00

21. 11. Janžurka
česko-slovenský dokument; 20:00

SPORT

■ Sedlčany – zimní stadion

13. 11. Pohárové utkání HC Křovice – HC Kačeři Příčovy; 18:30
HC Votice – HC Žabáci Solopysky; 20:25

15. 11. Pohárové utkání Stará garda Štětkovice B – Ševci Nový Knín; 18:30
HC Huron Vršovice – Stará garda Štětkovice; 20:25

16. 11. Pohárové utkání HC Domino – HC River Boys Zvírotice; 14:00
AHC Nový Knín – HC Čerti Křepence; 16:00
HC Miličín – HC Medvědi Sedlčany; 18:00

17., 24. 11. Veřejné bruslení
14:00–16:00

17. 11. Pohárové utkání HC Bubák Chlum – Novit Neveklov; 16:30
HC Čerti Votice – HC Hrá-

dek; 18:25

Rumola – HC Rebel Sáza-va; 20:20

18. 11. Pohárové utkání HC Žabáci Solopysky – DSK Daleké Dušníky; 18:30

HC Olbramovice – Stará garda Štětkovice B; 20:25

20. 11. Pohárové utkání Ševci Nový Knín – HC Miličín; 18:30
Rybníkáři – HC Votice; 20:25

■ Sedlčany – tělocvična gymnázia

16. 11. Domácí florbalový turnaj

■ Kamýk nad Vltavou – hřiště

16. 11. Fotbalové utkání TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – TJ Sokol Počepice; 13:30

■ Sedlčany – hřiště

17. 11. Fotbalové utkání TJ Tatra Sedlčany B – FC SB Vlašim B; 14:00

■ Sedlec-Prčice – hřiště

17. 11. Fotbalové utkání TJ Sokol Sedlec-Prčice – Spartak Průhonice; 14:00

■ Sedlčany

23. 11. Tiché údolí – Roztocký háj
turistický pochod

■ Zvírotice

24. 11. Procházka kolem Vltavy
podzimní procházka cca 11,5 km, pořádá Sportovní klub DA-BA; 9:00

OSTATNÍ

■ Sedlčany – kult. dům

13. 11. Slavnostní předávání ocenění
předávání ocenění bezpříspěvkovým dárcům krve od Českého červeného kříže; 17:00

■ Sedlčany – knihovna

13. 11. Hajánek
podvečerní čtení veršovaných pohádek pro děti; 17:00
15. 11. Poezie ve stínu
součástí festivalu Den poezie, výtvarná dílna Mezi řádky; 15:00

15. 11. Slam poetry aneb špinavá sestra poezie
součástí festivalu Den poezie, účinkuje Adam Syřůček – Kerosin; 18:00

18. 11. Naslouchej a pojd'
součástí festivalu *Den poezie, lampionový průvod, opékání buřtů*; 18:00

22. 11. Na hrázi to bublá
poetický občasník s klubem *Literární prádelna, součást festivalu Den poezie*; 15:00

25. 11. Hotel pro zvířátka
výtvarná dílna pro nejmenší; 10:00

■ Sedlčany – Premko bar
14., 21. 11. Na kvíz
vědomostní týmová hra; 18:00

■ Sedlčany – Čajovna
Ve dvoře
15. 11. Aromaterapie: Výroba produktů
workshop, výroba soli do koupele, parfému na míru a bylinného oleje na tělo; 17:00

■ Sedlčany – hvězdárna
15., 16., 22., 23. 11. Pozorovací program
18:00–21:00

■ Klučnice – restaurace U Kostníků
16. 11. Promítání historických fotografií

■ Kosova Hora – Sokolovna
16. 11. Deskoherňí dopoledne
hraní deskových her pro všechny od 5 let; 9:00

■ Obděnice – fara
16. 11. Ateliér
kresba uhlím a pastelem pro ostýchavé a začínající; 14:00

16. 11. Korálkování
výroba drobných vánočních ozdob; 18:00

22. 11. Swap a workshop adventních dekorací s Evou Brožovou
výměna a výroba adventních ozdob; 18:00

■ Počepice – U Radešinka
17. 11. Drakiáda
pouštění draků, připraveny balónky s héliem, doprovodný program; 14:00

■ Sedlčany – muzeum
17. 11. Připomínka 35.

výročí listopadových událostí 1989
promítání dobových filmů a dokumentů, výstava fotografií a dokumentů, čítárna; 17:00

■ Sedlčany – nám. T. G. M.
17. 11. Oslava demokracie
modlitba pro Martu, zapálení svíček, výtvarná instalace ZUŠ, vystoupení kapely *Třetí slunce*; 17:00

19. 11. Bubnovačka
akce Centra Locika, která upozorňuje na násilí v rodinách; 16:00

23. 11. Farmářské trhy
doprovodný program, živá hudba; 8:00

■ Staré Mitrovice – Mlýn Mitrovice
23. 11. Výlov rybníka
výlov rybníka, rybí speciality; 8:00

■ Vysoký Chlumec – knihovna
23. 11. Anglické čtení a strašidelné výtvarné malování
9:00

■ Sedlec-Prčice – ZŠ
23. 11. Deskoherňí odpoledne
odpoledne plné deskových her pro rodiče s dětmi od 5 let; 14:00

■ Sedlec-Prčice – zahrada ZUŠ, týpí
23. 11. Den poezie
komorní čtení, hudebně-poetické pásmo, stínové instalace žáků ZUŠ; 17:00

■ Kamýk nad Vltavou – Komunitní centrum
27. 11. Křest a autogramiáda knihy Vladimíra Šišky
knihu *Slapy a Kamýk krajinou vody, kamene a zlata* slavnostně pokřtí Petr Halada a Otomar Dvořák; 17:30

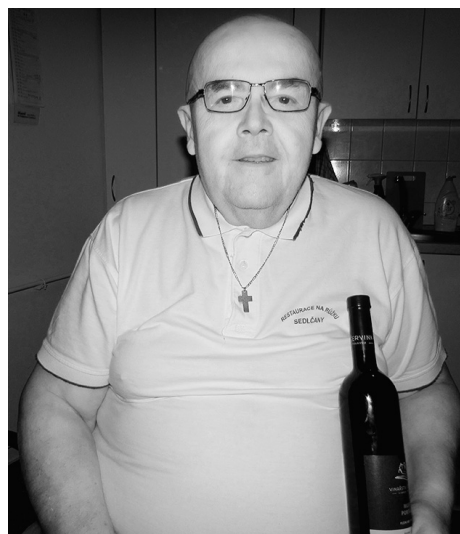
ROZHLEDNY

■ Onen Svět
Langova rozhledna
otevřeno o víkendech a svátcích; 9:00–18:00

František Urner soutěžil v televizním pořadu Šťastná sedmička

SEDLČANY František Urner ze Sedlčan se v minulosti zúčastnil několika televizních soutěží, v nichž nasbíral spoustu nových vědomostí, a také si zvykl stát před kamerou. Dvakrát se objevil v České televizi v soutěži *Kde domov můj*, jednou na *Prímě* v pořadu *Vtip za stovku* a na začátku osmdesátých let v soutěži *Desetkrát odpověď*, kterou uváděl moderátor Jan Pixa.

Urner se začátkem listopadu v televizi Barrandov zúčastnil také natáčecího dne soutěžního pořadu *Šťastná sedmička*, který má čtyři účastníky, a mezi nimi je vždy

František si z televize Barrandov odnesl láhev vína.

vítěz předchozího kola. Soutěžící dostávají vždy sedm otázek, na odpověď mají sedm vteřin, a vypadávající dostávají jako cenu útěchy láhev vína.

„Do televize jsem zavolaal koncem října a produkční mi překvapivě sdělila, abych se dostavil už v pondělí 4. listopadu,“ svěřil se František. „Musím říci, že televize Barrandov sídlí v Hlubočepích, v neslučitelně rozlehlém areálu a mezi všemi těmi budovami jsme sídlo televize nemohli

najít. Měl jsem tam být ve čtrnáct hodin, a ještě půl hodiny předtím jsme bloudili. V recepci jsme mohli na velké obrazovce sledovat soutěžící, kteří byli ten den před námi. Já jsem v úvodu soutěže hodně zapírl a na otázku kolik prstů celkem má lenochod tříprstý, tak všichni odpověděli, že dvanáct a já jsem dal patnáct (smích). Moderátor Vlasta Korec se také zasmál a zeptal se mě, co mě k tomu vedlo. Na rovinu jsem mu řekl, že jsem se utkl.“

František Urner je velký patriot, má vztah k městu, a tak soutěžil v triku, propagující Sedlčany. Tak trochu ho zaskočily otázky typu, kde je u nás muzeum kočárů, nebo kde je divadlo Polárka, ale protože je velkým fotbalovým fanouškem, nebyl pro něj problém správně určit, jak se jmenuje fotbalový stadion v Plzni. Nevypadl proto jako první, dostal se do druhého kola, ve kterém uhodl ještě několik otázek, ale přesto se dál nedostal a ze studia odešel s láhví vína.

„Byl jsem spokojený, protože do Prahy jsem jel s pokorou dobře reprezentovat Sedlčany, což se snad podařilo. V televizi Barrandov také nabízejí soutěž tříčlenných družstev, takže hledám další dva spoluhráče, se kterými bych vytvořil tým. Zatím se mi zájemce najít nepovedlo. Teď bych rád soutěžil v A-Z kvízu. Jsem tam přihlášený už dva a půl roku, ale zatím se mi neozvali. Produkční mi řekla, že mají denně dvě stě zájemců. Přihlášen jsem i do soutěže *Na lov* a opět i k Aleši Hámovi do pořadu *Kde domov můj*,“ vypočítal svoje další možnosti účasti v televizních soutěžích Urner.

Soutěžní díl *Šťastné sedmičky*, v němž účinkoval, by měl být uveden na televizi Barrandov pravděpodobně ve středu 13. listopadu, případně o den později.

David Myslíkovjan

Svatomartinské slavnosti v Kosově Hoře se opět vydařily. Přijel Martin na koni (bílý tentokrát zůstal ve své stáji), mladé víno bylo lahodné a počasí přálo. Zakoupením vína přispěli účastníci akce na opravu kaple sv. archanděla Michaela v obci. Foto: Obec Kosova Hora

Podrobnosti k událostem najdete na redakčních stránkách www.sedlcansky-kraj.cz, o zveřejnění své akce můžete požádat mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz. Uveřejnění je zdarma.

Rubriku Kalendář připravuje Michaela Faktorová

Hokejisté Štětčovic nastroili Kňovicím sedm gólů, podělili se o ně pouze dva hráči

SEDLČANY Minulý týden se suverén skupiny A dlouhodobě pohárově soutěže hobby hokejistů, tým Sázavy, poměrně dlouho nemohl prosadit v duelu s Dominem. Ještě na začátku druhé třetiny prohrával 1:2, ale potom pořádně zabral a svému soupeři nasázel celkem třináct branek.

V B skupině dosud vedoucí tým Medvěďů zažil nepříjemnou úvodní třetinu s rezervou Štětčovic, když čtyřikrát inkasoval a na góly soupeře nedokázal ani jednou odpovědět. Potom sice lídr začal mohutně dotahovat, ale porážce zabránit nedokázal. V duelu áčka Staré gardy s Kňovicemi Štětčovice

nasázely svému soupeři sedm branek, o které se postarali pouze dva hráči. Čtyřikrát byl úspěšný Jiří Litoš a třikrát Vít Zavadil. Naopak hodně vyrovnaný byl duel Křepenic s Chludem. Čerti byli stále o fous napřed, ale v poslední minutě hry horko těžko bránili těsný náskok. Oba týmy si vzaly oddechový čas, Bubák začal hrát s šesti hráči v poli bez brankáře, a po velké šanci, kdy puk jen těsně minul branku Čertů, mohl vyrovnat.

Výsledky

Skupina A: Kňovice–Zvírotice 2:12, Křepence–Neveklov 11:1, Chlum–Příčovy 4:1, Příčovy – AHC Nový

Knín 5:0 kontumačně, Sázava–Domino 13:3, Štětkovice–Kňovice 7:0, Křepence–Chlum 4:3. Po deseti utkáních je v tabulce bez jediné ztráty první Sázava se čtyřbodovým náskokem na druhé Zvírotice a šesti na třetí Štětkovice. Chlapci od vody ale měli v době naší uzávěrky jedno utkání k dobru.

Skupina B: Rybníkáři – Čerti Votice 8:3, Olbramovice – HC Votice 3:6, Solopysky–Hrádek 5:3, Medvědi – Štětkovice B 4:6. I přes porážku zůstali v čele tabulky s jedenácti body sedlčanstí Medvědi, ale druhé Solopysky mají pouze o jeden bod méně a k tomu utkání k dobru.

David Myslikovjan

Stolní tenisté zvládli plzeňský dvojboj v malé i velké hale gymnázia

SEDLČANY V šestém a sedmém kole třetí ligy stolních tenistů skupiny A se hráči Tatrano u uplynulém víkendu střetli v malé a neplánované i ve velké hale gymnázia se dvěma plzeňskými týmy a v obou byli úspěšní. Neztratili tak kontakt s čelem tabulky a jsou s devatenácti body pouze o skóre druhí za týmem TJ Dobřany A. Právě s tímto celkem se přišť v přímém souboji utkají o první místo.

Tatran Sedlčany – SKUŘ Plzeň 8:5

Ve čtyřhrách tentokrát nastoupil Pejša s Kocurou, Faktor s Kauckým, a zatímco prvně jmenovaná dvojice vyhrála 3:1 na sety, druhá 1:3 prohrála. Ve dvouhrách byl vyrovnaný stav až do skóre 5:5, ale potom se domácí utrhli a vyhráli tři duely za sebou. V singlech třikrát bodoval Pejša, dvakrát Faktor a po jednom bodu přidali Kocura a Kaucký.

Tatran Sedlčany – Union Plzeň A 8:6

V neděli nastoupili domácí stolní tenisté ve své obvyklé sestavě, tedy i s Drechslerem, který společně s Kocurou vyhrál čtyřhru 3:1. Stejným poměrem setů zvítězili i Pejša s Faktorem. Hosté ve dvouhrách dokázali srovnat krok, a o všem se rozhodlo za stavu 6:6. V závěrečných dvou dvouhrách měli vše na svých pákách Drechsler s Kocurou a ani jeden z hráčů nezaváhal. Drechsler zvládl pětisetovou bitvu a Kocura dal razítko na vítězství Tatrano, aniž by ztratil jediný set.

„Přestože v malé hale gymnázia nefungovalo topení a byla tam velká zima, soupeři v sobotu přistoupili na to, že hrát budou,“ uvedl po skončení nedělního utkání vedoucí hráč Tatrano Radovan Faktor. „Tím, že nehrál Drechsler, měli jsme rozhozené čtyřhry a následující dvouhry byly velmi vyrovnané. Přeci jenom jsme ale měli mírně navrch. V neděli jsme vzhledem k nevyhovujícím podmínkám v malé

hale hráli v hale velké, kde bylo tepleji. Vzhledem k tomu, že soupeřovi hráči jsou naši plzeňští kamarádi, tak na to přistoupili a utkání nám nebylo zkontumováno. Potvrdilo se, že máme dobré čtyřhry, ale v mém druhém zápase, který jsem měl už téměř vyhraný, vedl jsem v něm 2:0 na sety a 10:8 ve třetím, jsem po dvou ‚prasátkách‘ prohrál koncovky třech setů. Nakonec se ukázala vyrovnanost našeho týmu. Jsme čtyři vyrovnaní hráči, každý s jiným stylem, a tentokrát se podařilo výsledek obrátit v náš prospěch Jirkovi Kocurovi a Dušanovi Drechslerovi. Roli také sehrálo domácí prostředí.“

Zatímco A tým o víkendu dvakrát vyhrál, béčku se v krajské soutěži 1. třídy nedařilo, když v domácí herně v sokolovně prohrálo v sobotu s týmem TTC Kladno B 4:10 a v neděli s Břežnicí 3:10. Béčko zůstává ve dvanáctičlenné tabulce na desátém místě.

David Myslikovjan

Fotbalové víkendové výsledky regionálních družstev

14. kolo krajského přeboru

TJ Sokol Tuchoměřice – TJ Tatran Sedlčany 1:2 (0:1)

Branky Sedlčan: 12. M. Hanuš, 52. M. Sirotek

14. kolo I. A třídy sk. A

TJ Sokol Sedlec-Prčice – TJ Sokol Dobrovíz 4:1 (0:1)

Branky Sedlec-Prčice: 53. V. Kabíček, 59., 63. a 70. M. Davídek

1. kolo I. B třídy sk. D

TJ Tatran Sedlčany B – Všenorský SK 4:1 (3:1)

Branky Sedlčan: 13. V. Lípá, 26. a 31. R. Kvěch, 54. P. Lípá

1. kolo I. A třídy dorostenecké kat. U19

TJ Tatran Sedlčany – SK Lhota 2:0 (0:0)

Branky Sedlčan: 58. M. Chýle, 89. D. Barták

1. kolo I. A třídy dorostenecké kat. U19 sk. C

Sokol Zvole – Sedlec-Prčice + Jesenice 2:0 (1:0)

1. kolo I. A třídy dorostenecké kat. U17

TJ Tatran Sedlčany – SK Lhota 0:4 (0:1)

1. kolo I. A třídy dorostenecké kat. U15 sk. C

SK Rapid Psáry – TJ Tatran Sedlčany 0:4 (0:1)

Branky Sedlčan: 22. R. Jirásek, 58. K. Bláha, 60. J. Jindra, 65. V. Hončík

1. kolo okresního přeboru

SK Petrovice – TJ Sokol Trhové Dušníky 1:1 (0:0)

Branka Petrovic: 73. L. Sedlák

6. kolo III. třídy sk. B

TJ Sokol Počepice – TJ Sokol Dublovce 6:3 (3:0)

Branky: 10. J. Timofte, 23.

a 90. M. Skalický, 44., 72. a 82. R. Chýle – 57. J. Dvořák, 64. L. Bém, 86. (vl.) M. Skalický

TJ Sokol Jesenice – SK Klučnice 5:2 (3:2)

Branky: 7. F. Hulan, 11. a 49. P. Čejda, 49. (p) T. Hrstka, 67. M. Havel – 5. M. Mladý, 43. J. Drtina

TJ Sokol Nečín – TJ Sokol Sedlec-Prčice B 4:1 (2:1)

Branka Sedlec-Prčice: 9. (p) F. Pech

TJ Zduchovice – TJ Sokol Kamýk nad Vltavou 1:0 (0:0)

6. kolo IV. třídy sk. B

TJ Sokol Dublovce B – SK Velká Lečice 1:5 (0:2)

Branka Dublovic: 76. D. Krůta

9. kolo IV. třídy sk. B

TJ Sokol Kamýk nad Vltavou B – TJ Prostřední Lhota B 1:2 (0:1)

Branka Kamýku nad Vltavou: 86. O. Molec

3. kolo okresního přeboru dorostu

Nový Knín/Nová Ves B – Petrovice/Chyšky 2:2 (1:2)

Branky Petrovic/Chyšek: 8. J. Procházka, 26. V. Kubíček

TJ Spartak Rožmitál pod Třemšínem – TJ Sokol Jesenice 4:3 (1:2)

Branky Jesenice: 10. V. Spilka, 25. a 90. O. Poslušný

1. kolo okresního přeboru starších žáků sk. B

TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – TJ Sokol Jesenice 0:10 (0:5)

Branky: 13. A. Jirásek, 24., 29. a 31. P. Capouch, 36. F. Hulan, 49. a 68. J. Polidar, 58., 59. a 67. T. Zavadil

SK Petrovice – Nová Ves/Nový Knín B 7:0 (3:0)

Branky Petrovic: 2., 16. a 59. O. Korbel, 20. N. Rozhoň, 55. T. Marešovsky, 60. Š. Sirotek, 61. J. Pavlík

David Štverák

Tatran vyloupil Tuchoměřice a přivezl tři body

TJ Sokol Tuchoměřice – TJ Tatran Sedlčany 1:2 (0:1)

TUCHOMĚŘICE TJ Tatran Sedlčany zavítal ve 14. kole fotbalového krajského přeboru v sobotu 9. listopadu k soupeři, který měl před utkáním na svém kontě dvacet bodů. Tatran se ale pomalu zvedá ze dna tabulky a začíná se krůček po krůčku posouvat k lepším zítřkům. Tuchoměřicím, které jsou v soutěži nováčkem, se docela daří a jsou v horních patrech tabulky.

Jistý brankář Habart

A to se ukazovalo i v úvodu utkání, kdy domácí drželi míč na svých kopačkách a k prvnímu ohrožení hostující branky se dostali už v 6. minutě. Po rozehraném přímém kopu trefil Filip Stehno z úhlu spojnici břevna a tyče sedlčanského brankáře Jonáše Habarta. Ve 12. minutě vypíchl Jaroslav Repetný v souboji míč k Marku Hanušovi, ten ho udržel proti dvěma soupeřům, navedl si ho ke středovému kruhu a dalekonosným kopem z vlastní poloviny parádně překonal domácího brankáře Radima Dvořáka – 0:1. V 18. minutě skončil odkop od brankáře Dvořáka u Marka Sirotky, ale jeho střela z 25 metrů si to zamířila mimo tři tyče. Tuchoměřice o pár minut později rozehrály roh, propadlý míč vrátil zpět na šestnáctku, z níž vystřelil Martin Sulík – našťastí pouze do připraveného brankáře Habarta. O dvě minuty později vyslal povedenou přihrávkou Dominik Rodinger do samostatného úniku opět Sulík, toho však bravurně vychytil Habart. Ve 42. minutě rozehrál Hanuš roh, přetažený míč vrátil před branku Ondřej Novotný, domácí ho odvrátili pouze k Františkovi Hofmanovi, jehož hlavičku k pravé tyči brankář Dvořák lapil. Poslední střela úvodní části patřila domácím, když dlouhý nákop zpracoval bývalý mládežnický reprezentant Jiří Jeslínek, míč narazil Stehnovi, ten však mířil vedle.

Tuchoměřický tlak

Do druhé půle musel trenér Pavel Plachý udělat změnu v sestavě a vystřídat zraněného Hofmana, kterého nahradil Vladimír

Schwarz. Domácí tým chtěl co nejrychleji vyrovnat, a to se projevilo i v jeho hře, kdy v soubojích ještě více přitvrzoval. V 57. minutě posunul Schwarz míč do náběhu Tomáši Říhovi, který běžel sám na brankáře Dvořáka, ale únik zakončil střelou vedle. Domácí kontrovali střeleckým pokusem Sulíka, který brankář Habart kryl. Na druhé straně se opřel do balonu Repetný, ale velkou razancí ho poslal nad břevno. Co se neujalo v předešlých šancích, napravila 70. minuta. V té vybojoval na půli míč Sirotek, přehrál přes šířku hřiště do náběhu Říhovi, který mu míč s grácií vrátil před prázdnou bránu na zadní tyč a Marek Sirotek se nemýlil – 0:2. O tři minuty později se podařilo po rohovém kopu Jiřímu Jeslínkovi snížit na 2:1. Tuchoměřičti věděli, že mají ještě docela dost času na vyrovnání, otevřeli hru a vrhli všechny své síly do rychlých přechodových brejků. Ani jeden se neujal, po standardních situacích se také neprosadili. Naopak poslední střelu zápasu vyslal hostující Pavel Krotíl nad branku.

Ohlas k utkání

Jaroslav Repetný: „Do Tuchoměřic jsme zajížděli s jasným cílem naplno bodovat. Jelikož jsme minulý zápas přišli o vítězství v samém závěru, byl pro nás tento zápas velice důležitý, abychom zůstali v kontaktu s mužstvy před námi. Už od začátku se nehrál pro oko diváka hezký fotbal. Hřiště bylo užší, a tudíž bylo k vidění hodně soubojů a nakopávaných balónů. My hrozili především z brejků. Oproti ostatním zápasům jsme dohráli skvěle závěr utkání a posledních pět minut soupeře nepustili na naši půlku. Doufám, že tohle nasazení si přeneseme do následního podzimního zápasu.“

Sestava Tatrana: Habart–Repetný, L. Brotánek (K), Sosnovec, M. Krůta, Říha (88. Krotíl), Novotný, Kouklík, Hanuš, M. Sirotek, Hofman (46. Schwarz).

Tatran je po 14. kole krajského přeboru v tabulce na patnáctém místě s 10 body a skóre 26:44. Další a poslední utkání před zimní pauzou hraje opět venku, a to v sobotu 16. listopadu od 14 hodin v Tuchlovicích.

David Štverák

Hokejisté sázeli gól za gólem, polevili až ve třetí třetině

Tatran Sedlčany – SK Žižkov Praha 12:5 (4:0, 6:2, 2:3)

SEDLČANY V devátém kole krajské hokejové soutěže se v sobotu 9. listopadu utkal Tatran s týmem, s nímž si naposledy užil pořádnou přestřelku a v Praze vyhrál v poměru 6:10. Také tentokrát padlo hodně gólů, ale domácí hokejisté třímali otěže zápasu ve svých rukou ještě pevněji než minule.

Třetina snů

Hráči Tatrana se okamžitě po úvodním buli natlačili před branku svého soupeře, a hned byli úspěšní. Z utkání uplynulo pouhých sedmadvacet vteřin, kdy si to ťukli Dominik Chwastek, Martin Náprstek a Libor Bém a posledně jmenovaný hráč poslal střelou k tyči na výrazěčku gólmána domácí do vedení. Brankář hostů byl i nadále v dešti střel a po třech odehraných minutách to bylo už 2:0, když jednu z dalších akcí Tatrana úspěšně zakončil střelou z bezprostřední blízkosti Martin Pospíšil. Po této brance se hra přece jenom vyrovnala, také hosté se začali prosazovat ve svém útočném pásmu, a v 8. minutě si po jedné své akci vynutili přesilovku, když na trestnou lavici putoval Tomáš Spilka, který na poslední chvíli nedovoleně zastavil pronikajícího útočníka Žižkova. Jenomže místo toho, aby hosté roztočili kolotoč před brankou Michala Dudka, povedl se únik Náprstkovi, který doslova vymíchal gólmána a bekhendovým blafákem přes jeho natažený beton zasunul puk k tyči do sítě – 3:0. Pět minut před první sirénou přidal čtvrtý gól Tatrana Zdeněk Burian, který využil toho, že gólmán hostů nestihl zcela pokrýt puk pod svoji lapačkou před brankovištěm, a kotouč mu doťukl za jeho záda. V závěru třetiny Tatran rozehrál přesilovku, kterou si přenesl i do druhé části hry.

Desítka před druhou sirénou

Domácí početní výhodu nejenomže nevyužili, ale navíc museli čelit brejku, o který se samostatným unikem postaral útočník Žižkova. Jeho bekhen-

dový blafák však Dudek vystihl a zneškodnil. Navíc hned vzápětí po závaru před brankou soupeře skóroval v čase 22.02 zasunutím puku do prázdné klece opět Burian. Ve 24. minutě hry se při přesilovce prosadili i hosté, a v čase 28.52 dokonce snížili na 5:2. Hned vzápětí však přidal šestou branku Tatrana Náprstek a při početní výhodě v čase 32.43 Burian sedmou. Sedlčanský forward tak v tomto utkání zkompletoval hat-trick. A brankostroj domácích pokračoval. V čase 33.20 přidal osmý gól Lukáš Macháček, o dvě a půl minuty později devátý Libor Bém a jubilejní desátý dvaapadesát vteřin před druhou sirénou Ondra Spilka. V té době už se hrál přímočarý, celkem bezstarostný hokej s minimálním přerušením hry.

K pěstnímu souboji nakonec nedošlo

Ve třetí třetině, ve které chytil Ondřej Pašek, se jednalo už spíše o to, jak vysoko Tatran vyhraje. Domácí hokejisté ale už pod dojmem vysokého náskoku nijak netlačili na pilu, a tak hosté v čase 45.38 při přesilovce přesnou ranou z úhlu, která prošla Paškovi do horního růžku branky snížili na 10:3. Devět minut před třetím klaksonem dokonce přidali svůj čtvrtý gól a o dvě minuty později domácí trefili tyčku. Po další minutě se nikým neatakovan dostal snadno před brankáře Martin Pospíšil a razantním zakončením „do víka“ mu nedal šanci. Hned vzápětí přidal v čase 54.24 dvanáctou branku Tatrana Tomáš Spilka. Uplynula však půlminuta, obrana Tatrana nechala před svým gólmánem zcela volného útočníka, a ten snadno snížil na 12:5. Následně se po vzájemném kontaktu už už chystal k pěstnímu souboji s protihráčem Chwastek, k bitce sice nakonec nedošlo, ale oba borci dostali po dvou minutách za hrubost.

Tatran vyhrál zcela zaslouženě, ale je možné, že v této sezóně nejenom na svém ledě takto hrátelného soupeře už nepotká. V sedmičlenné tabulce své skupiny se posunul s šestnácti body na druhé místo. Má však odehráno o dva zápasy více, než třetí Kobra B a čtvrté Hořovice.

David Myslíkovan

SLOUPEK

Co teď máme? Jarní podzim, nebo podzimní jaro?

Je čtvrtého listopadu a já nevěřím svým očím: V opadaném listí začíná nový život, který by měl nastat ovšem až na jaře. Tak třeba u nás v Kamýku nad Vltavou kvetou jahody, petrklíče, a zahlédla jsem včelu i vosu.

Ovšem sýkorky naletují na krmitka. Že by si ty malé hlavičky od minulé sezóny pamatovaly, kde našly potravu? A že už by chtěly přikrmovat? Říkala jsem si, že dokud nemrzne, že nějaký hmyz si najdou, ale jejich zájem nešel přehlédnout.

Mám krmitko z kokosového ořechu, takže když ho rozhoupají, ozve se nepřeslechnutelný zvuk. Tak jsem jim zkusmo nasypala slunečnice, a následovaly doslova nálety sýkor – koňadra, modřinka, parukářka, jedna se houpe na kokosu, ostatní mají mezipřistání na tují a na zábradlí balkónu, a tak pořád dokola, dokud není kokosová skořápka prázdná. A za rohem už vykukuje brhlík.

Je to tak v pořádku, že už teď budeme přikrmovat? A čím to je – čeká nás tuhá zima? (Upřímně – i naše kočka i my máme zájem o kalorická jídla.) Když nevím, tak se zeptám. I zeptala jsem se Věry Sychrové z České společnosti ornitologické a dostala takovouto odpověď:

„Ano, sýkory dobře vědí, kde bylo loni v zimě dostatek potravy, a tak se létají dívat, jestli už jim sypete. Určitě je v pořádku, pokud jim už teď začnete sypat, teploty už klesají k nule, takže hmyz už se teď moc ukazovat nebude. Sýkory a další ptáci tedy přivítají, když jim přilepšíte. Přeji krásný den a mnoho krásných ptáčích pozorování.“

A tak sypu a pozoruji... Když zrovna nesypu a mám velký hlad, vzpomenu si a říkám si: „mám hlad jako... jako sýkorka“.

Co že jsem to řešila původně? Jestli teď máme jarní podzim, nebo podzimní jaro? Řekla bych, že je vyřešeno: Sýkorky vyhlásily zimu.

Hanka Synková

ZAMYŠLENÍ

Slovensku se asi zastesklo

Dlouho přemýšlím o historii Slovenska od počátku Československého státu ČSR (protáhlého území Čech, Moravy, Slovenska a Podkarpatské Ukrajiny). Nejsem historik, jen někdy ve všem hledám nějaké vazby, příčiny a následky. Prostou logiku. Již na střední škole jsem třeba uvedl do rozpaků učitele dějepisu svým názorem, že husité, ti Táborité byli vlastně prvními komunisty, že svůj majetek „se-společenštili“ v kašně na hoře Tábor.

Ale zpět ke Slovensku. Už za Masaryka asi nebylo rádo, že jako slabší, chudý bratr potřebuje pomoc všeho druhu, včetně pomoci českých učitelů. Za prezidenta Beneše si již po vzoru USA vymohlo unii se svým premiérem Josefem Tisem – celkem ve třech vládách. Pak přišla možnost být přítelem někoho mocnějšího, kdo z českých zemí udělal svůj protektorát. Ano, Adolfa Hitlera. Ten Slovensku dopřál samostatný Slovenský stát s prezidentem Josefem Tisem. A slovenští vojáci bojovali po boku wehrmachtu proti Polsku i Sovětskému svazu. Jakmile se za monstrózní pomoci USA válečná karta začala obracet, bylo třeba nějak prokázat, že vlastně chtějí být na straně vítězů. Slovenské národní povstání se pak vždy při každém výročí muselo vzpomínat.

Z minulosti mi vyplývá, že se Slovensku zastesklo. Po válce nemohli navazovat na ideje svého Slovenského státu. Museli poníženi opět pod křídla Prahy. A později, za vlády komunistů, zase řešili ten věčný problém. Tak aspoň měli v Praze „své věrné syny“ – hlavně ve vedoucí síle státu ÚV KSČ, generálním tajemníkově, prezidentovi. Opět se jim muselo přece pomáhat. Dostalo se jim federativního uspořádání země a po sametové revoluci bylo třeba stát výstižně pojmenovat a následně uvažovat, jak jej konečně rozdělit na dva státy. To se v míru podařilo, na rozdíl od dělení Jugoslávie a Sovětského svazu, kde se válčí na více místech.

Případá mi, že vývoj Slovenska přichází historicky do podobného stavu jako za 2. sv. války. Napotřetí má stejného premiéra – Roberta Fica. Jak se to rýmuje... Také chtěl být prezidentem, jako byl Tiso. A také vede svůj stát k přátelství s mocnou totalitní velmocí vedenou opět válečným zločincem. Když Fico mluví, tak sám sebe nahlas sverpě přesvědčuje, že dělá dobře.

Byl jsem tedy rád, když naše vláda dala najevo, že nemá žaludek na nějaké přátelské potlachy. Momentálně není o čem.

Vladimír Roškot

GLOSA

Bouře ve sklenici

Vzpomínám si na podobnou katastrofu. To mi tenkrát vydešená máma do telefonu sdělovala, že příšerně zdrazily brambory, že takhle to dál nejde. Za kilo dala 30 Kč. Aha, ptám se, a kolik stály předtím? Dvacku. Takže zdrazily o 10 korun za kilo? Ale to je hodně peněz pro nás pro důchodce. A kolik kilo brambor tak měsíčně sníš? No, někdy i tři.

Dnes naše životy ohrožuje cena másla. Před dvěma týdny se průměr vyšplhal na rekordních 66 korun. A dnes se dá v akci pořídit za 44 korun. Ovšem jde o akci, která bývá omezená počtem 5 kusů. Tak když na každé kostce ušetřím 22 korun, jde o závratných 110 korun. Za takové malé jmění už se vyplatí vystát hodinovou frontu v mrazu.

Jana Maláčová se na sociálních sítích teatrálně ptá, co s tím vláda udělá, a přináší nám tím další důkaz, jak je pořád mimo realitu. Právě skončily volby v USA. V parlamentu se projednává důchodová reforma. Celý svět sleduje další kroky ohledně války na Ukrajině. A Jana by nejraději viděla, jak premiér tohle všechno hází za hlavu

a svolává krizové zasedání vlády, aby společně s celým kabinetem vymyslel akční plán, jak zlevnit maslo.

Kdybychom měli paní Maláčovou ve vládě, asi by už byl na stole návrh na nějaké to „máslovné“. Babičky totiž potřebují nejen ke kadeřnici, ale i si napéct. Avšak když se člověk podívá na stále narvané parkoviště u Lidlu, kasy v permanentním náporu a vozíky přetékající nákupy, těžko přijímá fakt, že se právě nacházíme v období velké chudoby a nedostatku.

Kdo si hledá důvody, proč si zoufat, vždycky nějaké najde. Nenechme se plašit nezodpovědnými médii a nezodpovědnými politiky. Nic se neděje. Naše životní úroveň je skvělá. Právě listuji letákem jednoho z řetězců a od pondělí mají Heru za 16,90. Volný trh si poradil sám a lépe, k opakovanému úžasu centrálních plánovačů. Svět je zachráněn.

Podívejte se na statistiky, kolik lidí v České republice trpí zdravotními obtížemi z podvýživy a kolik lidí nemocemi z nadbytku. To, myslím, hovoří za vše...

Bohumil Vohanka

SLOUPEK

Barvy všechny

Tati, je inteligentnější kapr nebo krtek? Moje třináctiletá dcera si občas libuje v poněkud bizarních úvahách, ale na tuto její otázku jsem po krátkém zasmání nakonec odpověděl, že kapr i krtek jsou oba perfektně uzpůsobeni svému prostředí, a tedy vlastně dokonalí. A že by byl přece nesmysl vysmívat se krtkovi, že neumí šplhat po stromech, nebo kaprovi, že neumí zpívat.

Za pár dní přišla dcera ze školy se čtyřkou z druhých mocnin. Nějak se jí nedařilo správně umístit desetinnou čárku nebo trefit počet nul. Nedělal jsem z toho vědu, poznamenal, že by to chtělo do příště trochu pocvičit, a zeptal se, jestli uvaří tu polévku k večeři, jak ráno plánovala. Vrhla se do toho s elánem a za hodinu jsme měli parádní podzimní bramboračku s houbami. Vidíš, povídám, tvůj starší bratr zvládá matematiku bravurně, ale uvařit si umí tak maximálně čaj.

Mně přijde fajn, když každý umí něco – lidi se pak můžou navzájem obohatit. Dřív jsem se vždycky cítil trapně v situaci, kdy jsem byl ztracený v něčem, co ostatní zvládali bez mrknutí oka, ale pak jsem se na to začal dívat jinak. Totiž jako na příležitost – něco se přiučit a někoho ocenit. Kdybychom všichni byli stejně vybavení, byla by to nuda.

Znovu jsem si na tu pěknou pestrost talentů a povah vzpomněl na zkoušku kapely, v níž už deset let hraju na saxofon a kytaru. Zpočátku jsem si tam připadal trochu jako outsider, ale postupně jsem si našel svou roli a poznal, kde má každý z nás své slabé stránky a čím naopak přispívá k tomu, že celek jaksepatří „šlape“. Teď si tu spolupráci vyloženě užívám.

Zuzana Navarová kdysi nahrála se svou skupinou Koa album Barvy všechny. Je lehce melancholické a plné hravosti a moudrého nadhledu. Doporučuju si ho zvláště teď na podzim pustit a užívat si barevnosti života.

Jan Žebrakovský

